

N:o 65.

Af herr N. Jönsson i Kvarnberga, om höjning af anslaget till de värnpliktiges aflöning, inskrifning och redovisning m. m.

Då på grund af stadgandet i § 27 värnpliktslagen den 14 juni 1901 olika lång tjänstgöringstid för de värnpliktige blifvit bestämd och med anledning däraf i § 35 mom. 2 i samma lag stadgas om särskildt tillskott i penningar för den utbildningstid, som öfverskjuter 240 dagar, vill jag med stöd af Riksdagens förut gjorda uttalanden erinra följande:

Beträffande detta penningtillskott anförde Riksdagen i sin skrifvelse den 2 juni 1901, n:o 120, angående ny härordning m. m., att, då Riksdagen ansett sig böra besluta olika lång tjänstgöringstid för de värnpliktige, det syntes Riksdagen som om rättvisa och billighet skulle kräfva, att de värnpliktige, som hade en längre sammanlagd tjänstgöringstid än 240 dagar, komme att för den tid, som öfversköte nyssnämnda antal dagar, erhålla särskild ersättning utöfver dem eljest tillkommande penningbidrag.

Uti samma skrifvelse (sid. 58) förekommer följande: Dels af det tillskott, som skulle tillkomma de värnpliktige vid kavalleriet, fältartilleriet, fältingeniör- och fälttelegraftrupperna under den utbildningstid, som öfverskjuter 240 dagar. Därvid har ifrågasvarande tillskott beräknats till 50 öre om dagen.

Uti en den 16 mars 1906 till Riksdagen aflåten proposition (n:o 113) har Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen närlagd utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden för nämnda dag, föreslagit Riksdagen att för sin del besluta, att det särskilda tillskott i penningar, hvilket, på grund af stadgandet i § 35 värnpliktslagen den 14 juni 1901, för den utbildningstid, som öfversköte 240 dagar, tillkomme yngling, hvilken under

åren 1906 och 1907 inskrefves med stöd af § 6 samma lag, men först år 1908 eller därefter uppnådde värnpliktsåldern, skulle utgå med 20 öre om dagen.

Till förenämnda statsrådsprotokoll har chefen för landtförsvarsdepartementet, efter gemensam beredning med chefen för sjöförsvarsdepartementet, i detta ämne (sid. 7) anført följande:

I fråga om dessa värnpliktiga tillåter jag mig erinra om den fördel, de åtnjuta genom att enligt egen åstundan få i förtid fullgöra sin värnplikt. I betraktande häraf anser jag, utan att i detta sammanhang vilja inlåta mig på frågan om beloppet af den ersättning, som framdeles bör bestämmas för dem, som från och med år 1908 inskrifvas till tjänstgöring för längre tid än 240 dagar, ett belopp af 20 öre om dagen utgöra skäligt penningtillskott för ifrågavarande värnpliktige.

Hvad som sålunda med all tydlighet framgår af Riksdagens skrivelse n:o 120 den 2 juni 1901 är, att 50 öre om dagen ansågs vara det penningbelopp, som borde bestämmas till värnpliktige för den utbildningstid, som öfverskjuter 240 dagar.

Kungl. Maj:ts proposition den 16 mars 1906 angående särskildt penningtillskott till vissa värnpliktige afser ju endast dem, som på grund af egen åstundan få i förtid fullgöra sin värnplikt, hvilket för dem kunde hafva sina särskilda fördelar. Något helt annat blifver det, då de värnpliktige kunna uttagas en till 240 och en annan till 365 dagars tjänstgöring, och därvid mycket väl kan uppstå ett sådant missförhållande, att den, som minst förmår bära de i vissa fall ganska betydande ekonomiska uppoffringar, som en tredjedel längre tjänstgöringstid ovillkorligen för med sig, placeras på vapenslag med den längre öfningstiden. Och att anse, att 20 öre om dagen samt de fördelar, som öfningen vid de ofvannämnda vapenslag erbjudas, skulle kunna utgöra en ersättning för den längre öfningstiden kan endast i särskilda fall förekomma. Det stora öfvervägande antalet värnpliktige skall komma att anse det som en orättvisa emot dem, då de skola underkastas mer än en tredjedel längre öfningstid än deras kamrater vid andra vapenslag. Och för att i någon, om än ringa grad, visa ett erkännande för de uppoffringar, som dessa värnpliktige få göra, för att icke tala om de många föräldrahem, där man i så hög grad behöfde deras arbetskraft, anser jag, att Riksdagen bör fasthålla vid den beräkning angående särskildt penningtillskott, som gjordes vid 1901 års riksdag.

På grund af hvad här ofvan anförts, får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen för sin del ville besluta, att det särskilda tillskott i penningar, hvilket, på grund af stadgandet i § 35 värnpliktslagen den 14 juni 1901, för den utbildningstid, som öfverskjuter sammanlagdt tvåhundrafyrtio dagar, tillkomme värnpliktig, tillhörande sådant truppslag vid hären, hvars tjänstgöring jämlikt § 27 samma lag öfverstiger nämnda dagantal, skall utgå med 50 öre om dagen,

dels öka Kungl. Maj:ts anslag till de värnpliktiges aflöning m. m.

	kronor 2,519,637: —
med	» 146,317: —
till	<hr/> kronor 2,665,954: —

Stockholm den 25 januari 1908.

Nils Jönsson
i Kvarnberga.
